

مأخذ جزوه کار و آموزش

۷-۱ مارس

ب ۰۴/۸ ص ۳۰ ۱۱
نکاتی از کتاب اعداد

گنج‌هایی در کلام خدا | اعداد ۷-۸

«از نظم و ترتیب اردوگاه اسرائیل چه می‌آموزیم؟»

E-۱-it ص ۴۹۷ ۳۱

جماعت

۲۵:۸، ۲۶. وظایف لاویان می‌بایست با دست‌هایی توانا انجام می‌گرفت و یَهُوه به خاطر توجه به سالمندان آن‌ها را از انجام وظایف خاصی معاف یا بازنشسته کرده بود اما آن‌ها می‌توانستند داوطلبانه لاویان دیگر را یاری کنند. اگرچه امروزه در کار موعظه ملکوت بازنشستگی وجود ندارد اما می‌توان از این اصل درسی ارزنده گرفت. اگر یک مسیحی سالمند نتواند وظایف بخصوصی را به انجام رساند او را می‌توان به خدمتی گمارد که از عهده انجام آن برآید.

گوهرهای روحانی

E-۱-it ص ۸۳۵

نخست‌زاده

از آنجا که پسران ارشد اسرائیلیان بعدها سران خاندان می‌شدند، نمایندگان قوم نیز محسوب می‌گردیدند. یَهُوه گفت که قوم اسرائیل «پسر من و نخست‌زاده من است». قوم اسرائیل «نخست‌زاده» خوانده شد، چون این قوم نتیجه یا به عبارتی زابیده عهده بود که خدا با ابراهیم بست. (خر ۲۲:۴) یَهُوه از آنجا که قوم اسرائیل را از مصر نجات داده بود، به آن‌ها فرمان داد: «هر نخست‌زاده‌ای را وقف من کن. نخستین ثمره هر رجمی در اسرائیل، خواه انسان و خواه چارپا، از آن من است.» (خر ۲:۱۳) بنابراین پسران ارشد قوم نیز برای خدا کنار گذاشته می‌شدند.

۱۴-۸ مارس

گنج‌هایی در کلام خدا | اعداد ۹-۱۰

«نحوه‌ای که یَهُوه قومش را هدایت می‌کند»

E-۱-it ص ۳۹۸ ۳۱

اردوگاه

کوچ قوم اسرائیل از یک مکان به مکان دیگر، نمایشی

در اسرائیل باستان، مردانی به‌نماینده‌گی از قوم کارهای مختلفی را انجام می‌دادند. (عز ۱۴:۱۰) به این ترتیب، «سران خاندان‌ها» بعد از بر پا شدن خیمه عبادت از طرف قوم هدایایی تقدیم کردند. (اعد ۱۱-۱:۷) همچنین کاهنان، لاویان و «سران قوم» از طرف تمامی قوم با نِحْمیا عهد بستند. (نح ۳۸:۹-۲۷:۱۰) هنگام گذشتن قوم اسرائیل از بیابان، ۲۵۰ نفر از «رهبران جماعت که برگزیدگان شورا و مردانی سرشناس بودند»، با قورح، اون، داتان و ابیرام علیه موسی و هارون همدست شدند. (اعد ۳-۱:۱۶) یَهُوه به موسی گفت که ۷۰ نفر از مشایخ اسرائیل را انتخاب کند تا به او کمک کنند. (اعد ۱۶:۱۱، ۱۷، ۲۴، ۲۵) در لاویان ۱۵:۴ به «مشایخ جماعت» اشاره شده است. ظاهراً نمایندگان قوم از مشایخ، سران، داوران و صاحب‌منصبان قوم تشکیل می‌شدند. — اعد ۱:۴، ۱۶؛ یوش ۲:۲۳؛ ۱:۲۴.

E-۲-it ص ۷۹۶ ۱۱

رئوبین

در اردوگاه اسرائیل طایفه رئوبین، شمعون و جاد در سمت جنوبی خیمه عبادت چادر می‌زدند. طایفه رئوبین قبل از طایفه‌های شمعون و جاد کوچ می‌کرد و هنگامی که تمامی قوم کوچ می‌کرد، این گروه سه‌طایفه‌ای بعد از گروه‌های سه‌طایفه‌ای یهودا، یساکار و زبولون به راه می‌افتاد. (اعد ۱۶-۱۰:۱؛ ۲۰-۱۴:۱۰) همچنین طایفه‌های اسرائیل برای پایه‌گذاری خیمه عبادت، با همین نظم و ترتیبی که در کوچ قوم مشاهده می‌شد، هدایا و قربانی‌های خود را تقدیم کردند. — اعد ۱:۷، ۲، ۴۷-۱۰.

ضروری را باز کنید. چند روز بعد در جستجوی وسایل دیگر می‌روید و سپس وسایل دیگر تا سرانجام تصمیم می‌گیرید همه وسایلتان را باز کنید. اما وقتی آخرین وسیله خود را باز می‌کنید می‌بینید که ستون ابر برمی‌خیزد و شما باید تمام وسایلتان را دوباره جمع کنید! این کار آسان و بی‌دردسری نیست. با این حال، باید خود را آماده کنید چرا که «بعد از آن بنی اسرائیل کوچ» می‌کنند. — اعد ۹: ۱۷-۲۲.

وقتی هدایت الهی را دریافت می‌کنیم چه واکنشی نشان می‌دهیم؟ آیا «بعد از [دریافت] آن» به هدایت الهی عمل می‌کنیم؟ یا آن که مطابق عادتمان رفتار می‌نماییم؟ آیا با راهنمایی‌های جدید سازمان خدا آشنایی داریم؟ برای مثال، راهنمایی‌هایی در رابطه با اداره تدریس کتاب مقدس، موعظه به خارجی‌زبانان، اجرای مرتب پرستش خانوادگی، همکاری با کمیته‌های رابط با بیمارستان و داشتن رفتار شایسته در کنگره‌ها! با پذیرفتن پندها نشان می‌دهیم که برای هدایت الهی ارزش قائلیم. به علاوه، وقتی با تصمیمات بسیار مهمی روبرو می‌شویم، هرگز به عقل خود تکیه نمی‌کنیم بلکه برای یافتن راهنمایی به یهوه و سازمانش روی می‌آوریم. همچنین وقتی سیل خروشان مشکلات دنیا به سوی ما هجوم می‌آورد مانند بچه‌ای که به والدینش پناه می‌برد، ما نیز به سازمان یهوه پناه می‌بریم.

گوهرهای روحانی

۱۲-۱-E ص ۱۹۹ ۳۱۱
گردهمایی

اهمیت گردهمایی‌ها. یهوه قومش را گرد هم می‌آورد تا از لحاظ روحانی فایده ببرند. اهمیت این موضوع را می‌توان در عید سالانه پسخ مشاهده کرد. اگر مردی اسرائیلی که مشکل نجاست نداشت و در حال سفر هم نبود، عید پسخ را برگزار نمی‌کرد باید کشته می‌شد. (اعد ۹: ۹-۱۴) هنگامی که حزقیای پادشاه ساکنان یهودا و اسرائیل را برای برگزاری عید پسخ به اورشلیم فرا خواند چنین گفت: «ای قوم اسرائیل، نزد یهوه بازگشت کنید.

فوق‌العاده از نظم و انضباط آن‌ها بود. موسی در اعداد باب ۳۳ به حدود ۴۰ مورد از کوچ قوم اشاره کرده است. تا زمانی که ستون ابر بالای خیمه عبادت می‌ماند، آن‌ها در اردوگاه می‌ماندند. وقتی ابر حرکت می‌کرد، قوم نیز کوچ می‌کرد. «به فرمان یهوه بنی اسرائیل کوچ می‌کردند، و به فرمان یهوه اردو می‌زدند.» (اعد ۹: ۱۵-۲۳) دستورات یهوه توسط دو شیپور نقره‌ای چکش‌کاری‌شده به قوم اعلام می‌شد. (اعد ۱۰: ۲، ۵، ۶) برای مثال، قوم با شنیدن شیپورها که با صدای خاص نواخته می‌شد می‌دانستند کی باید کوچ کنند. آن‌ها اولین بار «در بیستمین روز ماه دوم از سال دوم [۱۵۱۲ ق.م.]» کوچ کردند. اولین گروه سه‌طایفه‌ای که به همراه صندوق عهد کوچ می‌کردند، یهودا، یساکار و زبولون بود؛ با این ترتیب که یهودا نخست و سپس یساکار و زبولون به دنبال آن حرکت می‌کردند. همین‌طور جرشونیان و میراریان با حمل وسایل خیمه عبادت پشت سرشان حرکت می‌کردند. پس از آن‌ها طایفه‌های شمعون و جاد پشت سر رثوبین کوچ می‌کردند. سپس فهادیان به همراه وسایل مکان مقدس و به دنبال آن‌ها، طایفه‌های منسی و بنیامین پشت سر افرایم بودند. در آخر طایفه‌های آشیر و نفتالی از عقب دان می‌رفتند. بنابراین دو گروه سه‌طایفه‌ای که پرجمعیت‌تر و قوی‌تر بودند اولین و آخرین گروه‌ها را تشکیل می‌دادند. — اعد ۱۰: ۱۱-۲۸.

ب ۴/۱۵ ص ۴-۵

آیا شواهدی را که نمایانگر هدایت یهوه است می‌بینید؟ چگونه می‌توانیم نشان دهیم که برای هدایت خدایی ارزش قائل هستیم؟ پولس رسول گفت: «از رهبران [پیشوایان،]» [دج] خود اطاعت کنید و تسلیم آنها باشید.» (عبر ۱۳: ۱۷) اطاعت کردن همیشه آسان نیست. برای درک بهتر این موضوع خود را جای اسرائیلیان روزگار موسی بگذارید. تصور کنید که پس از پیمودن مسافتی طولانی ستون ابر می‌ایستد. ولی شما نمی‌دانید برای چه مدت! یک روز؟ یک هفته؟ چند ماه؟ حال شاید با خود فکر کنید: «آیا ارزشش را دارد که همه وسایلم را بازکنم؟ در اول ممکن است وسایل

یَهُوه از این عمل ایشان کمتر از ارتکاب به زنا رنجید؟ کتاب مقدس توضیح می‌دهد که بسیاری از آنان به سبب این کارشان با نیش مارهای سمی هلاک شدند. (اعداد ۲۱:۶) و حتی پیش از آن نیز یکبار بیش از ۱۴,۷۰۰ نفر از شاکیان و ناراضیان سرکش نابود شدند. (اعداد ۱۶:۴۹) باشد که همواره برای تدارکات یَهُوه ارزش قائل باشیم و صبر یَهُوه را به آزمایش نگذاریم.

ب ۱۰۶/۸ ص ۵ ۷۲

از همه‌همه بپرهیزید

۷ دل اسرائیلیان چه زود برگشت! ابتدا نجاتشان از مصر و عبور از دریای سرخ آن‌ها را چنان به وجد آورده بود که دهان گشوده، با سرود یَهُوه خدا را شکر و ثنا گفتند. (خروج ۱۵:۲۱-۱) ولی به محضی که در صحرا با کمی سختی روبرو شدند و ترس از کنعانیان بر آن‌ها چیره شد، سپاسگزاری‌شان به غرولند و ناشکری تبدیل شد. به جای اینکه برای آزادی‌شان از خدا تشکر کنند او را به باد انتقاد گرفتند که گویی آن‌ها را به قحطی و بی‌نوایی دچار ساخته بود. به همین دلیل همه‌همه آن‌ها در واقع نمک‌نشناسی و عدم قدردانی‌شان از تدارکات یَهُوه بود. پس جای تعجب نیست که یَهُوه در مورد آن قوم گفت: «تا به کی این جماعت شریر را که بر من همه‌همه می‌کنند متحمل بشوم؟» — اعداد ۱۴:۲۷؛ ۲۱:۵.

E-۲-۱۲ ص ۷۱۹ ۴۹

جروبحث

گله و شکایت. گله و شکایت باعث دلسری و تحقیر دیگران می‌شود. اسرائیلیان کمی بعد از آزادی‌شان از مصر، شروع به ایرادگیری از رهبرانی که یَهُوه برایشان برگزیده بود یعنی موسی و هارون کردند. آن‌ها با این کار در واقع برعلیه یَهُوه گله و شکایت می‌کردند. (خر ۱۶:۲، ۷) به‌مرور گله و شکایت آن‌ها تا حدی موسی را دلسرد کرد که آرزوی مرگ نمود. (اعد ۱۱:۱۳-۱۵) گله و شکایت می‌تواند برای فرد شاکی نتیجه‌ای اسفبار از جمله مرگ را به همراه داشته باشد. یَهُوه این گله و شکایت بر ضد موسی را در

پس اکنون همچون پدران‌تان گردنکش م باشید، بلکه خود را تسلیم خداوند کنید و به قدس او درآیید، که آن را تا به ابد تقدیس فرموده است. یهوه خدایتان را عبادت کنید، تا شدت خشم او از شما برگردد. زیرا یهوه خدای شما فیاض و رحیم است، و اگر نزد او بازگشت کنید روی خود را از شما بر نخواهد گردانید. (۲ تو ۳۰:۶-۹) اگر کسی عمداً در عید پسح شرکت نمی‌کرد خیانت به خدا حساب می‌شد. با وجود این که مسیحیان ملزم به برگزاری اعیادی مثل عید پسح نیستند، پولس آن‌ها را ترغیب کرد که نباید از شرکت مرتب در گردهمایی پرستندگان خدا سهل‌انگاری کنند. او گفت: «بیایید به یکدیگر توجه داشته باشیم تا بتوانیم همدیگر را به ابراز محبت و اعمال نیکو برانگیزیم. همچنین از گرد آمدن در جلسات کوتاهی نکنیم، چنان که برای برخی عادت شده است، بلکه یکدیگر را تشویق و ترغیب کنیم. بیایید بیش از پیش به این امور بپردازیم، به‌خصوص که می‌بینید آن روز همچنان نزدیک‌تر می‌شود.» — عب ۱۰:۲۴، ۲۵.

۲۱-۱۵ مارس

گنج‌هایی در کلام خدا | اعداد ۱۱-۱۲

«چرا نباید ایرادگیر و عیبجو باشیم؟»

ب ۱۰۶/۷ ص ۱۳ ۲۰۹

شنوندگان فراموشکار نباشیم

۲۰ اکثر مسیحیان هرگز تسلیم فساد جنسی نمی‌شوند. لیکن مورد دیگری که فرد مسیحی می‌تواند یَهُوه را از خود ناراضی سازد این است که اجازه دهد گله و شکایت کردن عادتش گردد. پولس به ما تذکر داد: «نه [یهوه (د. ج.)] را تجربه کنیم، چنانکه بعضی از [اسرائیلیان] کردند و از مارها هلاک گردیدند.» (۱۰ قرن‌تیا ۹:۱۰، ۱۰) اسرائیلیان علیه موسی، هارون، و حتی خدا همه‌همه و گله سر دادند و در خصوص من که به نحوی معجزه‌آسا برایشان فراهم می‌شد زبان به شکایت گشودند. (اعداد ۱۶:۴۱؛ ۲۱:۵) آیا

واقع شکایت بر ضد رهبری خود می‌دید. (اعد ۲۶:۱۴-۳۰) بسیاری زندگی خود را به خاطر عیب‌جویی بی‌جای خود از دست دادند.

گوهرهای روحانی

۳۰۹ E-۲-it ص

مَنَا

مَنَا مانند «تخم گشنیز» سفید بود و ساختاری صمغ‌مانند، و ظاهری شفاف مانند مروارید داشت. همچنین «طعمی چون کلوچهٔ عسلی» یا «نان روغنی» داشت. پس از این که مَنَا را با آسیاب دستی یا هاون به صورت آرد در می‌آوردند، آن را در آب یا به صورت نان می‌پختند. — خر ۲۳:۱۶، ۳۱؛ اعد ۷:۱۱، ۸، پاورقی.

۲۲-۲۸ مارس

گنج‌هایی در کلام خدا | اعداد ۱۳-۱۴

«ایمان چگونه به ما شجاعت می‌دهد؟»

ب ۱۰/۱۰۶ ص ۱۹ ۵۱۶-۶

دلیری با ایمان و خدا ترسی

۵ اما دو نفر از آن دوازده جاسوس، یعنی یوشع و کالیب که برای ورود به سرزمین موعود بی‌تابی می‌کردند، با اطمینان تمام به قوم گفتند: «ایشان خوراک ما هستند، سایهٔ ایشان از ایشان گذشته است، و خداوند با ماست، از ایشان مترسید.» (اعداد ۹:۱۴) آیا یوشع و کالیب خوش‌باور و ساده‌لوح بودند؟ به هیچ وجه. آن‌ها نیز مانند دیگر اسرائیلیان به چشم خود دیده بودند که چگونه یَهُوه مصریان پر قدرت و خدایانشان را با ده بلا به زانو درآورده بود. همچنین شاهد بودند که چطور یَهُوه فرعون و لشکرش را در آب‌های دریای سرخ غرق و نابود کرد. (مزمور ۱۵:۱۳۶) بنابراین ترس و واهمهٔ آن ده جاسوس و جمعیتی که تحت تأثیر سخنان ایشان قرار گرفتند بی‌دلیل و نابخشدنی بود. یَهُوه با توجه به اوضاع گفت: «تا به کی این قوم مرا اهانت

نمایند؟ و تا به کی با وجود همهٔ آیاتی که در میان ایشان نمودم، به من ایمان نیاورند؟» — اعداد ۱۱:۱۴.

۶ یَهُوه با سخنانش انگشت بر ریشهٔ مشکل گذاشت. بزدلی قوم نشانهٔ بی‌ایمانی ایشان بود. شجاعت و ایمان با هم رابطهٔ مستقیم دارند. و بدین علت یوحنا رسول نیز در مورد درگیری جماعت مسیحی در یک جنگ روحانی نوشت: «غلبه‌ای که دنیا را مغلوب ساخته است، ایمان ماست.» (۱ یوحنا ۴:۵) امروزه، همان ایمانی که یوشع و کالیب را دلیر و قوی ساخت بیش از شش میلیون نفر شاهد یَهُوه را از پیر و جوان گرفته تا قوی و ضعیف به موعظهٔ جهانی ملکوت خدا برانگیخته است. تا به حال هیچ دشمنی نتوانسته است این لشکر بزرگ و نیرومند را خاموش سازد. — رومیان ۳۱:۸.

گوهرهای روحانی

۷۴۰ E-۱-it ص

سرزمینی که خدا به اسرائیلیان بخشید

سرزمینی که خدا به اسرائیلیان بخشید حقیقتاً سرزمینی نیکو بود. وقتی موسی مردانی را برای جاسوسی از سرزمین موعود فرستاد، آن‌ها با خود انجیر، انار و خوشه‌ای از انگور آوردند؛ آن خوشهٔ انگور چنان سنگین بود که دو مرد آن را «بر تیرکی چوبی» حمل می‌کردند. با این که برخی از آن جاسوسان به دلیل کم‌ایمانی‌شان ترسیده بودند، در مورد آن سرزمین چنین گزارش دادند: «شیر و شهد در آن جاری است.» — اعد ۲۳:۱۳، ۲۷.

۲۹ مارس-۴ آوریل

گنج‌هایی در کلام خدا | اعداد ۱۵-۱۶

«در دام غرور و اعتماد به نفس بیش از حد نیفتید»

ب ۹/۱۵ ص ۲۷ ۱۲۱۱

آیا نزد یَهُوه شناخته شده‌اید؟

۱۲ اما قُورح رهبری قوم یَهُوه را در مسیر سرزمین موعود زیر

نیازهای روحانی‌شان اختصاص می‌دادند. با وجود این که جمع‌آوری هیزم اشتباه نبود، اما صرف وقت پرستش یهوه برای انجام این کار، عمل نادرستی محسوب می‌شد. با این که ما مسیحیان تحت شریعت موسی نیستیم، این نمونه درس‌های ارزشمندی در مورد اولویت‌بندی در زندگی به ما می‌آموزد. —فیلیپیان ۱:۱۰.

۵-۱۱ آوریل

گنج‌هایی در کلام خدا | اعداد ۱۷-۱۹

«میراث شما . . . من هستم.»

ب ۹/۱۵ ص ۱۳ ¶۹

آیا یهوه را نصیب خود می‌سازید؟

۹ به لاویان فکر کنید که میراثی دریافت نمی‌کردند. از آنجایی که خدمتشان هدایت قوم خدا به سوی پرستش حقیقی بود، لازم بود برای فراهم شدن مایحتاجشان به یهوه اعتماد کنند که گفته بود: «نصیب تو . . . من هستم.» (اعد ۲۰:۱۸) با آن که مانند کاهنان و لاویان در معبد خدمت نمی‌کنیم، می‌توانیم همانند ایشان اطمینان کامل داشته باشیم که یهوه نیازهایمان را برآورده خواهد کرد. هر چه بیشتر به انتها نزدیک می‌شویم، بیشتر از گذشته می‌باید به قدرت خدا در رساندن روزی‌مان اعتماد کنیم. —مکا ۱۷:۱۳.

ب ۹/۱۵ ص ۷ ¶۴

یهوه نصیب من است

۴ یهوه به چه مفهوم نصیب لاویان شد؟ بدین مفهوم که به عوض دریافت زمین، خدمتی پر افتخار را دریافت کردند. پس خدمت «کهنات» میراث آنان بود. (یوش ۷:۱۸) البته، باب هجده کتاب اعداد نشان می‌دهد که بر طبق شریعت نیاز مادی آنان فراهم می‌شد. (اعداد ۲۱:۱۹، ۲۴ خوانده شود.) در آنجا آمده است: «به بنی‌لاوی اینک تمامی غُشر اسرائیل را برای ملکیت دادم، به عوض خدمتی که می‌کنند.» بلی، لاویان ده درصد از محصول و دام

سؤال برد. سپس ۲۵۰ نفر از سران اسرائیل از قُوزح طرفداری کردند و کوشیدند در ترتیبات خدا تغییری به وجود آورند. آنان اطمینان داشتند که مقبول یهوه هستند. از این رو، به موسی گفتند: «شما از حد خود تجاوز می‌نمایید، زیرا تمامی جماعت هر یک از ایشان مقدّسند، و خداوند در میان ایشان است.» (اعد ۳:۱۶) رفتار آنان حقیقتاً نمایانگر غرور و گستاخی بود! موسی به آنان گفت: «خداوند نشان خواهد داد که چه کسی از آن وی . . . است.» (اعداد ۵:۱۶ خوانده شود.) در پایان روز بعد، قُوزح و طرفداران او مردند. —اعد ۳۱:۱۶-۳۵.

ب ۹/۱۵ ص ۲۷ ¶۱۱

آیا نزد یهوه شناخته شده‌اید؟

۱۱ تفاوتی بزرگ بین واکنش موسی و قُوزح بود. با بررسی واکنش آن دو پی می‌بریم که احترام ما نسبت به ترتیبات و تصمیمات یهوه در دیدگاه او تأثیر دارد. قُوزح لاوی‌ای از قبیله قَهاتی و افتخارات بزرگی نصیبش شده بود. برای مثال، رهایی قوم خدا را از میان دریای سرخ دیده بود، در به اجرا گذاشتن حکم خدا علیه اسرائیلیان سرکش در کوه سینا سهمی داشت و در حمل صندوق عهد کمک می‌کرد. (خرو ۲۶:۳۲-۲۹؛ اعد ۳:۳۰، ۳۱) قُوزح از قرار معلوم یهوه را برای مدتی مدید وفادارانه خدمت کرده بود و بسیاری در اسرائیل به او احترام می‌گذاشتند.

گوهرهای روحانی

ب ۹/۱ ۹۸-۲۰ ص ۲۰ ¶۱۱

از درستی اولویت‌های زندگی‌تان اطمینان حاصل کنید

قانون سَبَت برای یهوه بسیار مهم بود. یهوه در مورد کسی که به عمد این قانون را زیر پا گذاشته بود، به موسی گفت: «این مرد قطعاً باید کشته شود.» (اعداد ۱۵:۳۵) چرا شکستن این قانون خشم یهوه را برانگیخت؟

قوم اسرائیل می‌توانستند شش روز هفته را به جمع‌آوری هیزم و رسیدگی به نیازهای دیگرشان از جمله تهیه خوراک، پوشاک و سرپناه بپردازند. روز هفتم را باید به

نیازهایشان رسیدگی نمی‌شود. با این که یَهُوه بارها از طریق موسی برایشان معجزه انجام داده بود و موسی همیشه با ازخودگذشتگی رهبری‌شان کرده بود، آنان به دلیل کمبود آب «با موسی مجادله کردند» به علاوه، آنان علیه موسی نیز شکایت کردند و او را مقصر شمردند. — اعد ۲۰: ۱۱-۹، ۵-۱.

ب ۲/۱۹ ص ۱۳ || ۲۱-۲۰

با فروتنی خود یَهُوه را خشنود سازید

۲۰ موسی بسیار خشمگین شد و فروتنی خود را حفظ نکرد. او به جای این که مطابق فرمان یَهُوه عمل کند و با ایمان با صخره صحبت کند، با عصبانیت با قوم برخورد کرد و گفت که خودش برایشان معجزه می‌کند. سپس دو بار به صخره زد و آب بسیاری از آن جاری شد. غرور و عصبانیت سبب شد که او مرتکب خطایی جدی شود. (مز ۳۲: ۱۰۶، ۳۳) موسی به دلیل این که فروتنی‌اش را برای مدتی کوتاه از دست داد، دیگر نتوانست وارد سرزمین موعود شود. — اعد ۱۲: ۲۰.

۲۱ ما درس‌های مهمی از این واقعه می‌آموزیم. اول این که برای حفظ فروتنی باید همواره بکوشیم. اگر برای لحظه‌ای کوتاهی کنیم، ممکن است غرور بر ما غلبه کند و سخن یا عمل اشتباهی از ما سرزند. دوم این که اضطراب و ناراحتی، حفظ فروتنی را دشوار می‌سازد. پس در چنین شرایطی، برای حفظ فروتنی باید بیشتر تلاش کنیم.

ب ۱/۱۰ ص ۲۷ || ۵

داوری که به حق داوری می‌کند

اولاً، خدا نه به موسی دستور داده بود که با مردم سخن گوید و نه اجازه داده بود آنان را قضاوت کند. دوماً، موسی و هارون به خدا حرمت نگذاشتند و او را تقدیس ننمودند. (آیه ۱۲) چرا که موسی خطاب به اسرائیلیان گفت: «ما . . . برای شما آب بیرون بیاوریم.» سخن موسی این مفهوم را داشت که او و برادرش به طور معجزه‌آسایی آب را برای آنان تهیه کردند نه خدا. سوّمأ،

تولیدشده بنی‌اسرائیل را دریافت می‌کردند. آنان نیز ده درصد از آنچه دریافت می‌کردند، «از بهترین قسمت آن‌ها» می‌بایست به کاهنان می‌دادند. (اعد ۱۸: ۲۵-۲۹، مژده برای عصر جدید) تمامی «هدایای . . . مقدّس» که قوم اسرائیل به درگاه خدا می‌آوردند نیز به کاهنان داده می‌شد. پس کاهنان نیز می‌توانستند اعتماد داشته باشند که یَهُوه نیازشان را برآورده می‌سازد.

گوهرهای روحانی

بید ۲۱-۲۰ E-۶/۸ ص ۱۴ || ۲

نمک، محصولی پرازش

در کتاب مقدّس نمک نماد ثبات و ابدیت است. همچنین در کتاب مقدّس عهدی به نام «عهد نمک» وجود دارد. طرفین برای بستن این عهد معمولاً با همدیگر غذایی به همراه نمک می‌خوردند. (اعداد ۱۸: ۱۹) تحت شریعت موسی روی قربانی‌هایی که بر مذبح تقدیم می‌شد نمک می‌پاشیدند؛ زیرا نمک نمادی از رهایی از تباهی و فساد بود.

۱۲-۱۸ آوریل

گنج‌هایی در کلام خدا | اعداد ۲۱-۲۰

«وقتی تحت فشارید فروتنی و ملایمتتان را حفظ کنید»

ب ۲/۱۹ ص ۱۲ || ۱۹

با فروتنی خود یَهُوه را خشنود سازید

۱۹ اگر فروتن باشیم از خطا دوری می‌کنیم. نمونه موسی را به یاد آورید. او برای ده‌ها سال فروتن ماند و یَهُوه را خشنود کرد. اما در اواخر سفر ۴۰ ساله اسرائیلیان در بیابان، موسی نتوانست فروتنی‌اش را حفظ کند. پیش از آن، خواهر موسی که به احتمال زیاد در مصر در نجات جان موسی نقش داشت، فوت کرد و در قادیش به خاک سپرده شد. سپس اسرائیلیان دوباره شکایت کردند که به

مثال، طی جنگ جهانی دوم، شاهدان یهوه در اردوگاه‌های کار اجباری نازی موفق شدند شهادتی فوق‌العاده دهند. یک یهودی که با شاهدان یهوه آشنا شد چنین گفت: «استقامت زندانیانی که شاهد یهوه بودند مرا متقاعد ساخت که ایمان آن‌ها بر اساس کتاب مقدس است. در نتیجه من نیز شاهد یهوه شدم.»

۱۲-۲-E ص ۲۹۱

حماقت

حماقت مخالفت با یهوه. بلعام که یک نبی بود از روی حماقت می‌خواست قوم اسرائیل را نفرین کند تا از بلاق، پادشاه موآبیان پاداشی دریافت کند. اما یهوه تلاش‌هایش را نقش بر آب کرد. پطرس رسول در رابطه با بلعام نوشت که «حیوانی بی‌زبان با صدای انسان سخن گفت و سعی کرد آن نبی را از رفتن به راه احمقانه‌اش منع کند.» پطرس رسول از واژه یونانی پارافرونیآ برای اشاره به حماقت بلعام استفاده کرد که به معنی «از دست دادن عقل» است. —۲ پط ۲: ۱۵، ۱۶؛ اعد ۲۶: ۲۲-۳۱.

گنج‌های روحانی

ب ۴/۱ ص ۳۲ ۱۱

نکاتی از کتاب اعداد

۲۲: ۲۰-۲۲ — چرا خشم یهوه علیه بلعام افروخته شد؟ یهوه به بلعام نبی گفته بود که اسرائیلیان را نفرین نکند. (اعداد ۱۲: ۲۲) ولی او در اندیشه لعنت اسرائیلیان به همراه مردانی که بالاق فرستاد روانه شد چون می‌خواست پادشاه موآبیان را از خود راضی نگه داشته مزدی دریافت کند. (۲ پطرس ۲: ۱۵، ۱۶؛ یهوذا ۱۱) حتی هنگامی که به اجبار برای آن‌ها طلب برکت نمود چون می‌خواست مورد لطف پادشاه قرارگیرد پیشنهاد کرد تا برای فریفتن مردان اسرائیلی از زنانی که بعل را می‌پرستیدند استفاده کند. (اعداد ۳۱: ۱۵، ۱۶) پس می‌توان مشاهده کرد که دلیل افروخته شدن خشم یهوه، حرص و طمع بلعام بود.

داوری خدا با حکم‌های گذشته ارتباط داشت. خدا نسل پیشین اسرائیلیان را محکوم کرده بود که وارد کنعان نخواستند شد و چنین حکمی را هم برای موسی و هارون صادر کرد. (اعداد ۲۲: ۱۴، ۲۳) چهارماً، موسی و هارون رهبران قوم اسرائیل بودند. در نتیجه، اشخاصی که مسئولیت سنگینی در سازمان خدا دارند بازخواست بیشتری از آن‌ها خواهد شد. —لوقا ۱۲: ۴۸.

گوهرهای روحانی

ب ۶/۱۵ ص ۲۶ ۱۲

آیا همچون یهوه به ضعف‌های بشری می‌نگرید؟

۱۲ یهوه حق داشت، هارون را در هر یک از این موقعیت‌ها همان لحظه تنبیه کند. اما چون تشخیص داد که هارون دلی بد ندارد، او را تنبیه نکرد. ظاهراً هارون اجازه داده بود که اطرافیان و محیط بر او تأثیر بگذارند و او را از انجام کار درست بازدارند. ولی وقتی اشتباهاتش به او گوشزد شد، بلافاصله خطاهای خود را اذعان کرد و قضاوت یهوه را پذیرفت. (خرو ۳۲: ۲۶؛ اعد ۱۱: ۲؛ ۲۰: ۲۳-۲۷) هارون، یهوه را دوست داشت و از خطاهایش توبه کرد. از این رو، یهوه نیز او را بخشید. یهوه هارون و نسلش را حتی قرن‌ها بعد جزو خادمان وفادار خود به حساب آورد. —مز ۱۱۵: ۱-۱۲؛ ۱۳۵: ۱۹، ۲۰.

۱۹-۲۵ آوریل

گنج‌هایی در کلام خدا | اعداد ۲۲-۲۴

«یهوه لعنت را به برکت تبدیل کرد»

E-bt ص ۵۳ ۵۱

بشارت «در مورد عیسی»

۵ امروزه نیز مانند قرن اول، آزار و اذیت قوم خدا، کار موعظه را متوقف نکرده است. مسیحیان بارها زندانی شده یا به سرزمینی دیگر تبعید شده‌اند. اما این تنها باعث پخش خبر خوش در آن سرزمین گردیده است. برای

۲۶ آوریل-۲ مه

گنج‌هایی در کلام خدا | اعداد ۲۵-۲۶

«آیا رفتار یک نفر می‌تواند تأثیری روی دیگران داشته باشد؟»

مح ص ۹۷ ۱۴۱-۲

«از بی‌عفتی بگریزید»

گوهرهای روحانی

۱۱-۱ E-۱ ص ۳۵۹ ۱۴۱-۲

حدومرز

بود؛ همان خدایی که آنان را از مصر آزاد کرد، در بیابان غذا داد و به سلامت تا سرزمین موعود هدایتشان نمود. (عبرانیان ۱۲:۳) پولس رسول در مورد این واقعه چنین نوشت: «نه به بی‌عفتی دست‌یازیم، چنانکه بعضی از ایشان کردند، و در یک روز بیست و سه هزار تن به هلاکت رسیدند.»—۱ قُرنتیان ۸:۱۰.

به نظر می‌رسد که تقسیم زمین در میان طوایف اسرائیل به دو عامل بستگی داشت: قرعه‌اندازی و بزرگی طایفه. قرعه‌ها تنها محل تقریبی میراث هر طایفه را تعیین می‌کرد و به این ترتیب موقعیت جغرافیایی زمین مانند شمال، جنوب، مشرق، مغرب، مناطق ساحلی یا کوهستانی معین می‌شد. نتیجه قرعه از جانب یَهُوه بود و مانع بروز حسادت و درگیری در میان طوایف می‌شد. (ام ۳۳:۱۶) خدا از طریق قرعه‌ها امور را طوری هدایت می‌کرد که وضعیت هر طایفه هماهنگ با پیشگویی یعقوب در بستر مرگش باشد؛ این پیشگویی در پیدایش ۳۳-۱:۴۹ آمده است.

پس از این که محل جغرافیایی هر طایفه توسط قرعه تعیین می‌شد، لازم بود که حدومرز زمین نیز مطابق بزرگی طوایف تعیین شود. «آن سرزمین را بر حسب طایفه‌های خود به حکم قرعه وارث گردید؛ به قبیله بزرگتر، میراثی بزرگتر بدهید و به قبیله کوچکتر، میراثی کوچکتر. هر جا که قرعه کسی بدان افتد، آنجا از آن او باشد.» (اعد ۵۴:۳۳) تقسیم‌بندی‌ای که بر اساس قرعه‌اندازی انجام می‌شد قابل تغییر نبود. با این حال حدومرزی که تعیین شده بود بسته به تعداد افراد طایفه تغییر می‌کرد. بنابراین هنگامی که مشخص شد سهم زمین طایفه یهودا برایشان زیاد بود، از سهم آن‌ها گرفته شد و به طایفه شمعون داده شد.—یوش ۹:۱۹.

ماهیگیر برای صید ماهی به مکان مورد علاقه‌اش می‌رود. او برای صید ماهی دلخواهش طعمه‌ای مناسب به قلاب ماهیگیری می‌زند و قلاب را به آب می‌اندازد. دقایقی بعد نخ قلاب کشیده و چوب ماهیگیری‌اش خم می‌شود. حال می‌داند، تنها کافی است که با چرخاندن قرقره ماهی را کم‌کم به طرف خود بکشد. ماهیگیر لبخند پیروزمندانه‌ای می‌زند و می‌گوید: «می‌دانستم با این طعمه به چنگت می‌آورم.»

این ماهیگیر ما را به یاد شخصی به نام بلُعام می‌اندازد. بلُعام در سال ۱۴۷۳ ق.م. تلاش کرد با طعمه‌ای مناسب قوم خدا را به تله اندازد. اسرائیلیان در آن زمان در دشت مُوآب، نزدیک سرزمین موعود خیمه زده بودند. بلُعام که ادعا می‌کرد نبی یَهُوه است، در واقع شخصی طماع بود که برای لعنت کردن اسرائیلیان اجیر شده بود. جالب این که هر بار او می‌خواست اسرائیلیان را لعنت کند، یَهُوه کاری می‌کرد که او آن‌ها را برکت دهد. بلُعام که تنها در فکر مژدگانی‌اش بود، با خود اندیشید که اگر بتواند اسرائیلیان را به انجام گناهی جدی بکشد، یَهُوه خود، قومش را لعنت خواهد کرد. طعمه‌ای که او برای به دام انداختن اسرائیلیان قرار داد، دختران اغواگر مُوآبی بودند!—اعداد ۷-۱:۲۲؛ ۱۵:۳۱، ۱۶؛ مکاشفه ۱۴:۲.

مح ص ۹۸ ۱۴۱-۲

«از بی‌عفتی بگریزید»

عامل اصلی این فاجعه چه بود؟ در واقع، دلیل اصلی کشیده شدن اسرائیلیان به گناه، دور شدنشان از یَهُوه خدا

